

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Cyniak

Sędziowie: SSO Magdalena Zapała-Nowak

Ławnicy: Urszula Dukat, Zbigniew Dwornik, Mariusz Gościński

Protokolant: Ilona Skórka

w obecności Prokuratura Prokuratury Rejonowej w Radomsku Gerarda Staszczyka

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2021 r. w Piotrkowie Trybunalskim sprawy

1. **M. C. (1) syna N. i V. z domu T.**

urodzonego (...) w M.

oskarżonego o to, że

I. w dniu 10 kwietnia 2020 roku około godz. 20:00 przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), działając w bezpośrednim zamiarze pozbawienia życia P. K., zadał mu kilkakrotnie uderzenia siekierą w twarz powodując rozległe obrażenia twarzoczaszki oraz mózgu, skutkując śmiercią pokrzywdzonego

tj. o czyn z art. 148 § 1 kk

2. **V. S. (1) syna I. i V. z domu M.**

urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że

II. W dniu 10 kwietnia 2020 roku w m. B. przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. C. (1), w celu utrudnienia postępowania karnego, podjął czynności zmierzające do uniknięcia przez M. C. (1) odpowiedzialności karnej za zabójstwo P. K. w ten sposób, że pomógł sprawcy umieścić ciało w foliowanych workach a następnie załadował denata, wraz z rowerem, którym uszkodzony przyjechał na miejsce zabójstwa, do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), którym M. C. (1) i D. C. (1) wywieźli i porzucili pokrzywdzonego na terenie kompleksu leśnego położonego w m. Ł., pow. (...), woj. (...)

tj. o czyn z art. 239 § 1 kk

III. W okresie od dnia 10 do 14 kwietnia 2020 roku w m. B. przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), mając wiarygodną wiadomość o popełnieniu przez M. C. (1) zbrodni zabójstwa P. K. nie zawiadomił niezwłocznie organu powołanego do ścigania przestępstw

tj. o czyn z art. 240 § 1 kk

3. D. C. (1) syna I. i A. z domu S.

urodzonego (...) w D.(...)

oskarżonego o to, że

IV. W dniu 10 kwietnia 2020 roku w m. B. przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z V. S. (1), w celu utrudnienia postępowania karnego, podjął czynności zmierzające do uniknięcia przez M. C. (1) odpowiedzialności karnej za zabójstwo P. K. w ten sposób, że pomógł sprawcy umieścić ciało w foliowanych workach a następnie załadował denata, wraz z rowerem, którym uszkodzony przyjechał na miejsce zabójstwa, do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), którym M. C. (1) wywieźli i porzucili pokrzywdzonego na terenie kompleksu leśnego położonego w m. Ł., pow. (...), woj. (...)

tj. o czyn z art. 239 § 1 kk

V. W okresie od dnia 10 do 14 kwietnia 2020 roku w m. B. przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), mając wiarygodną wiadomość o popełnieniu przez M. C. (1) zbrodni zabójstwa P. K. nie zawiadomił niezwłocznie organu powołanego do ścigania przestępstw

tj. o czyn z art. 240 § 1 kk

orzeka

1. Oskarżonego M. C. (1) w miejsce zarzucanego mu czynu w pkt. I uznaje za winnego tego, że w dniu 10 kwietnia 2020 roku w B., pow. (...), woj. (...) działając w bezpośrednim zamiarze pozbawienia życia P. K., podczas kłótni, uderzył go co najmniej 4 razy siekierą w głowę, a następnie zadał cios nożem w klatkę piersiową, przy czym nie wyjmując noża z ciała ofiary, kilkakrotnie ostrzem noża spowodował kolejne kanały rany, w wyniku czego P. K. doznał licznych ran tłuczonych i miażdżonych powłoki głowy z wielomiejscowymi i wieloodłamowymi złamaniami kości sklepienia i podstawy czaszki oraz twarzoczaszki, z oddzieleniem podniebienia twardego od podstawy czaszki, wielomiejscowymi rozerwaniami mięśni twarzy i błony śluzowej jamy ustnej, wybitcia zębów 11, 21, 41 i 42 oraz złamania koron zębów 12, 13 i 22, podspojówkowy wylew krwawy prawego oka, ranę języka, rozerwania opony twardej, opon miękkich, tętnic przednich mózgu oraz kory i istoty białej prawego płata potylicznego z niewielkim krwakiem podtwardówkowym, rozlanym krwakiem podpajęczynówkowym oraz krwiogłowiem wewnętrznym, urazowego obrzęku mózgu, a nadto ranę kłutą klatki piersiowej, której kanał rozdzielał się na cztery osobne, z czego jeden drażył do prawej komory serca, drugi do przegrody międzykomorowej serca, a kolejne dwa przechodziły przez przednią i tylną ścianę lewej komory serca do lewej jamy opłucnowej, co skutkowało zgonem P. K., wypełniającego dyspozycję art. 148§1 kk i za to na podstawie art. 148§1 kk wymierza mu karę 25 (dwudziestu pięciu) lat pozbawienia wolności,
2. Oskarżonego V. S. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. II, wypełniającego dyspozycję art. 239§1 kk i za to na podstawie art. 239§1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,
3. Oskarżonego D. C. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. IV, wypełniającego dyspozycję art. 239§1 kk i za to na podstawie art. 239§1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,
4. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zalicza oskarżonym M. C. (1), V. S. (1) i D. C. (1) rzeczywisty okres pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 kwietnia 2020 roku godzina 15:00,
5. na podstawie art. 17§1 pkt. 4 kpk w związku z art. 240§3 kk umarza postępowanie wobec oskarżonych V. S. (1) i D. C. (1) w przedmiocie zarzucanych im czynów w pkt. III i V z art. 240§1 kk i w tej części koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,

6. na podstawie art. 44§2 kpk orzeka przepadek dowodów rzeczowych zarejestrowanych w księdze depozytów nr (...)pod poz. 6, 10, 16, 17, 18, 19,

7. na podstawie art. 230§2 kpk zwraca dowody rzeczowe zarejestrowane w księdze depozytów nr (...) pod poz. 1 i 20 oskarżonemu M. C. (1), pod poz. 2, 4 i 21 oskarżonemu V. S. (2), pod poz. 3, 14, 15 i 22 oskarżonemu D. C. (1), pod poz. 7, 23, 24, 25, 26, 27, 28 R. P., pod poz. 11 i 29 K. J.,

8. na podstawie art. 46§1 kk tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę zasądza od oskarżonego M. C. kwoty po 80 000 (osiemdziesiąt tysięcy) zł na rzecz M. K. (1) i B. K. (1), kwoty po 40 000 (czterdzieści tysięcy) zł na rzecz J. K. (1), Z. K. (1), I. K. oraz kwotę 40 000 (czterdzieści tysięcy) zł na rzecz R. P. i P. P.,

9. na podstawie art. 46§1 kk tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę zasądza solidarnie od oskarżonych V. S. (1) i D. C. (1) kwoty po 20 000 (dwadzieścia tysięcy) zł na rzecz M. K. (1) i B. K. (1), kwoty po 10 000 (dziesięć tysięcy) zł na rzecz J. K. (1), Z. K. (1), I. K. oraz kwotę 10 000 (dziesięciu tysięcy) zł na rzecz R. P. i P. P.,

10. zasądza od oskarżonego M. C. (1) kwoty po 400 (czteryście) zł, zaś od oskarżonych V. S. (1) i D. C. (1) kwoty po 200 (dwieście) zł na rzecz oskarżycieli posiłkowych M. K. (1), B. K. (1), J. K. (1), Z. K. (1), I. K., R. P. tytułem zwrotu poniesionych wydatków,

11. zasądza na rzecz Kancelarii Adwokackich adw. M. Ś., adw. P. L. i adw. K. L. kwoty po (...),00 (tysiąc sto siedem 00/100) zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonym,

12. zwalnia oskarżonych M. C. (2), V. S. (1) i D. C. (1) od opłaty i kosztów postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

(...)

(...)

(...) I. S.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 114/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach			

prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. C. (1), V. S. (1), D. C. (1) V. S. (1) D. C. (1)	w dniu 10 kwietnia 2020 roku w B., pow. (...), woj. (...) działając w bezpośrednim zamiarze pozbawienia życia P. K., podczas kłótni, uderzył go co najmniej 4 razy siekierą w głowę, a następnie zadał cios nożem w klatkę piersiową, przy czym nie wyjmując noża z ciała ofiary, kilkakrotnie ostrzem noża spowodował kolejne kanały rany, w wyniku czego P. K. doznał licznych ran tłuczonych i miażdżonych powłoki głowy z wielomiejscowymi i wieloodłamowymi złamaniami kości sklepienia i podstawy czaszki oraz twarzoczaszki, z oddzieleniem podniebienia twardego od podstawy czaszki, wielomiejscowymi rozerwaniem mięśni twarzy i błony śluzowej jamy ustnej, wybitcia zębów 11, 21, 41 i 42 oraz złamania koron	

zębów 12, 13 i 22, podspójwkowy wylew krwawy prawego oka, ranę języka, rozerwania opony twardej, opon miękkih, tętnic przednich mózgu oraz kory i istoty białej prawego płata potylicznego z niewielkim krwakiem podtwardówkowym, rozlanym krwakiem podpajęczynówkowym oraz krwiogłowiem wewnętrznym, urazowego obrzęku mózgu, a nadto ranę kłutą klatki piersiowej, której kanał rozdzielał się na cztery osobne, z czego jeden drążył do prawej komory serca, drugi do przegrody międzykomorowej serca, a kolejne dwa przechodziły przez przednią i tylną ścianę lewej komory serca do lewej jamy opłucnowej, co skutkowało zgonem P. K.,

tj. czyn z art. 148§1 kk

W dniu 10 kwietnia 2020 roku w m. B. przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. C. (1), w celu utrudnienia postępowania karnego, podjął czynności zmierzające do uniknięcia przez M. C. (1) odpowiedzialności karnej za zabójstwo P. K. w ten sposób, że pomógł sprawcy umieścić ciało w

foliowanych workach a następnie załadował denata, wraz z rowerem, którym uszkodzony przyjechał na miejsce zabójstwa, do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), którym M. C. (1) i D. C. (1) wywieźli i porzucili pokrzywdzonego na terenie kompleksu leśnego położonego w m. Ł., pow. (...), woj. (...)

tj. czyn z art. 239 § 1 kk

W dniu 10 kwietnia 2020 roku w m. B. przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z V. S. (1), w celu utrudnienia postępowania karnego, podjął czynności zmierzające do uniknięcia przez M. C. (1) odpowiedzialności karnej za zabójstwo P. K. w ten sposób, że pomógł sprawcy umieścić ciało w foliowanych workach a następnie załadował denata, wraz z rowerem, którym uszkodzony przyjechał na miejsce zabójstwa, do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), którym wraz z M. C. (1) wywieźli i porzucili pokrzywdzonego na terenie kompleksu

		<p>leśnego położonego w m. Ł., pow. (...), woj. (...)</p> <p>tj. czyn z art. 239 § 1 kk</p> <p>Ponadto V. S. (1) i D. C. (1) zostali oskarżeni:</p> <p>o to, że w okresie od dnia 10 do 14 kwietnia 2020 roku w m. B. przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), mając wiarygodną wiadomość o popełnieniu przez M. C. (1) zbrodni zabójstwa P. K. nie zawiadomili niezwłocznie organu powołanego do ścigania przestępstw</p> <p>tj. o czyn z art. 240 § 1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. C. (1), obywatel (...) ponownie przyjechał do Polski w dniach 14-15 grudnia 2019r. Od tego czasu zamieszkał w miejscowości B., w domu należącym do T. C. i K. J.. Właściciele domu nie przebywali w nim i pozwolili na zamieszkanie obcokrajowcom, pracującym w firmie (...). T. W. (1) zajmuje się pracami wykończeniowymi i remontami domów oraz mieszkań. W lutym 2020r. wspólnie z M. C. (1) zamieszkali jego rodacy V.	<p>wyjaśnienia oskarżonych:</p> <p>M. C.,</p> <p>V. S.</p> <p>D. C.</p> <p>Dokumenty dotyczące samochodu f. (...)</p> <p>Zeznania świadków: T. W.,</p> <p>D. S.</p> <p>wyjaśnienia oskarżonych:</p> <p>M. C.,</p> <p>V. S.</p>	<p>54-55, 136-137, 153-154, 780v-781</p> <p>49-51, 131-132, 157-158, 781</p> <p>59-60, 141-142, 149-150, 781v-782</p> <p>622-624</p> <p>20-21, 470-471, 984,</p> <p>473-474</p> <p>54-55, 136-137, 153-154, 980v-981</p> <p>49-51, 131-132, 157-158, 981</p>	

<p>S. (1) i D. C. (1). Także obydwaj zaczęli pracować u T. W. (1). Ponadto mieszkał z oskarżonymi jeszcze jeden obywatel (...) V. A., który na początku kwietnia wyjechał do (...) Pozostawił samochód F. (...), z którego korzystali oskarżeni. W dniu 10.04.2020r. do pracy udali się M. C. (1) i D. C. (1), w domu pozostał V. S. (1), gdyż był chory. Po pracy M. C. (1) i D. C. (1) wrócili do miejsca zamieszkania. Ok. godziny 18-tej przyjechali do oskarżonych T. W. (1), przekazując materiał i wydając polecenia związane z pracą. Po kilku minutach odjechał, nie zauważył aby oskarżeni spożywali alkohol i byli pod jego wpływem.</p>	<p>D. C. Zeznania świadków: R. P., P. P., M. K., Z. K., B. K., J. K., M. K., J. B. T. S., R. J., A. Z. protokoły oględzin miejsca znalezienia zwłok, miejsca zabójstwa, samochodu, siekiery, noża, dokumentacja fotograficzna, opinie z badań biologicznych, wynik badania na zawartość etanolu, kserokopie notatników służbowych</p>	<p>59-60, 141-142, 149-150, 656-657, 981v-982 983, 984, 985 12-13, 489-490, 492-493, 496-497, 498-499 23-25, 30-34, 107-108, 117-119, 120-122, 125, 203, 216-260, 317-318, 376, 435-436, 461-463, 476-481, 567-572, 684-730, 767-771, 791-802, 841-846 88-90, 440, 482-484 86-87, 447-448 622-624 206-207, 362-368 980 297,</p>
<p>M. C. (1) wcześniej poznał P. K., który przyjechał do niego rowerem wieczorem w dniu 10.04.2020r. Wspólnie pojechali samochodem i P. K. kupił dwie butelki alkoholu, bimbrow. Następnie wrócili i zaczęli spożywać kupiony alkohol. V. S. (1) i D. C. (1) pili piwo, pierwszy z nich wypił jeden kieliszek bimbrow. W czasie spożywania alkoholu doszło do wymiany zdań pomiędzy P. K. a M. C. (1). P. K. zaczął mu wypominać, że są obcokrajowcami i zabierają pracę Polakom. Używał przy tym słów wulgarnych. M. C. (1) się zdenerwował, wyszedł</p>	<p>Zeznania świadków: G. B., J. K. dokumenty dot. samochodu f. (...) protokół oględzin zwłok, sekcja zwłok dane osobowe, karty karne</p>	<p>298, 299</p>

do kuchni, skąd zabrał siekiere. Wrócił z nią i co najmniej 4 razy uderzył siekierą w głowę P. K.. Trzy uderzenia zostały zadane ostrą częścią siekiery w prawą okolicę ciemieniowo-potyliczną, zaś jedno obuchem na wysokości okolic oczodołowych. P. K. upadł na podłogę. M. C. (1) jeszcze zadał uderzenie nożem w klatkę piersiową, przy czym nie usuwając całego ostrza noża z ciała ofiary, wyjmował go i ponownie wbijał w klatkę piersiową. Następnie V. S. (1), D. C. (1) i M. C. (1) założyli na ciało P. K. dwa worki na śmieci, od strony głowy i nóg, zaś M. C. (1) podjechał samochodem marki F. (...) pod drzwi domu. Ciało wrzucili z tyłu samochodu wraz z rowerem ofiary i M. C. (1) pojechał wspólnie z D. C. (1). W mieszkaniu pozostał V. S. (1). M. C. (1) i D. C. (1) wyrzucili ciało w lesie, w okolicy miejscowości Ł.. D. C. (1) umył podłogę.

Rodzina P. K. rozpoczęła jego poszukiwania, gdyż nie wrócił do domu i nie dawał znaku życia. W dniu 12.04.2020r. siostra ofiary, R. P., zgłosiła jego zaginięcie w Komendzie Policji w R.. O zaginięciu umieszczono informację na aplikacji facebook. W dniu 14.04.2020r. ok. godziny 9:30 zwłoki znaleźli pracownicy Zakładu (...) w K., M. K. (2), J. B. (1),

T. S. (1), R. J. (1) i A. Z. (1). Najpierw zauważyli rower, zaś niedaleko leżały zwłoki, przykryte workami na śmieci.

Samochód f. (...) oskarżeni przekazali G. B., który nie wiedział, że wywieziono nim zwłoki P. K..

P. K. doznał licznych ran tłuczonych i miażdżonych powłoki głowy z wielomiejscowymi i wieloodłamowymi złamaniami kości sklepienia i podstawy czaszki oraz twarzoczaszki, z oddzieleniem podniebienia twardego od podstawy czaszki, wielomiejscowymi rozerwaniami mięśni twarzy i błony śluzowej jamy ustnej, wybicia zębów 11, 21, 41 i 42 oraz złamania koron zębów 12, 13 i 22, podspojówkowy wylew krwawy prawego oka, ranę języka. Rozerwania opony twardej, opon miękkich, tętnic przednich mózgu oraz kory i istoty białej prawego płata potylicznego z niewielkim krwiakiem podtwardówkowym, rozlanym krwiakiem podpajęczynówkowym oraz krwiogłowiem wewnętrznym, urazowy obrzęk mózgu. Ponadto ranę kłutą klatki piersiowej, której kanał rozdzielał się na cztery osobne, z czego jeden drążył do prawej komory

<p>serca, drugi do przegrody międzykomorowej serca, a kolejne dwa przechodziły przez przednią i tylną ścianę lewej komory serca do lewej jamy opłucnowej. Śmierć P. K. nastąpiła na skutek w/w obrażeń ciała.</p> <p>M. C. (1) jest obywatelem (...), żonaty, ojciec dwójki małoletnich dzieci, pracował jako pracownik (...), zarabiając miesięcznie ok. 5-6 tys. zł, bez majątku, nie karany.</p> <p>V. S. (1) jest obywatelem (...), żonaty, ojciec dwójki małoletnich dzieci, pracował jako pracownik (...), zarabiając miesięcznie ok. 3-4 tys. zł, posiada dom w (...)nie karany.</p> <p>D. C. (1) jest obywatelem (...) kawaler, bezdzietny, pracował jako pracownik (...), zarabiając miesięcznie ok. 3 tys. zł, bez majątku, karany w (...)za kradzież, w Polsce nie karany.</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>			

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonych: M. C. (1), V. S. (1), D. C. (1), zeznania świadków: M. K. (2), J. B. (1)-skiego, T. (...), J. A. Z. (1)</p> <p>R. P., P. P., M. K. (1), J. K. (1), Z. K. (1), B. K. (1)</p> <p>T. W. (1)-skiego D. S. (2)</p> <p>J. K. (4)-czaka</p> <p>G. B.</p> <p>protokoły oględzin: miejsca znalezienia zwłok, miejsca zabójstwa, zwłok, samochodu, siekiery, noża, dokumentacja fotograficzna, opinie z badań biologicznych, wynik badania na zawartość etanolu, kserokopie notatników służbowych</p> <p>dokumenty dot. samochodu f. (...), protokół z sekcji zwłok i wydana opinia sądowo-lekarska</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonych M. C. (1), V. S. (1) i D. C. (1) zasługiwały na uwzględnienie.</p> <p>Wyjaśnienia V. S. (1) były konsekwentne, nie przeczyły im relacje pozostałych oskarżonych. Potwierdził kłótnię pomiędzy M. C. (1) a P. K. i widział jedno z uderzeń siekierą. Zadał je M. C. (1). Przyznał, że później pomagał zacierać ślady, przez założenie worka na śmieci na ciało ofiary i wrzucenia do samochodu w celu jego wywiezienia. Swoje zachowanie tłumaczył szokiem i obawą przed M. C. (1). D. C. (1) widział zadanie kilku uderzeń siekierą w głowę P. K. przez M. C. (1) oraz przyznał, że wziął udział w zacieraniu śladów zabójstwa, przez wycierania podłogi z krwi, wrzucenia z pozostałymi oskarżonymi zwłok do samochodu. Natomiast M. C. (1) zapakował rower</p>	

ofiary do samochodu. Przyznał, że pojechał razem z M. C. (1) i porzucili zwłoki oraz rower. Podczas kolejnego przesłuchania, przy konfrontacji z V. S. (1), potwierdził zadanie kilku ciosów nożem przez M. C. (1), kiedy ofiara leżała na podłodze. Zmianę relacji tłumaczył obawą przed M. C. (1).

M. C. (1) przyznał się do zabójstwa P. K. i zadania mu kilku uderzeń siekierą w głowę. Nie pamiętał zadania ciosu nożem. Przyczyną miała być wymiana zdań z ofiarą, który w sposób ostry, używając słów wulgarnych, wyrażał pretensje o ich pracę w P..

Wyjaśnienia oskarżonych w zasadzie zasługiwały na wiarę. P. K. znał M. C. (1) i wspólnie spożywali alkohol. Pozostali oskarżeni pili głównie piwo. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom M. C. (1) odnośnie przyczyny zabójstwa, czyli kłótni z ofiarą w związku z wykonywaniem pracy przez obcokrajowców w Polsce. V. S. (1) nie znał przyczyny kłótni, ale fakt ten potwierdził, przy czym zaznaczył, że nie przybrała szczególnie ostrego charakteru, nie była to awantura. Na zadanie ciosów nożem przez M. C. (1) wskazywały poprawione wyjaśnienia D. C. (1), które znalazły potwierdzenie w wynikach

sekcji zwłok. Ujawniono na ciele ofiary jedną ranę kłutą klatki piersiowej oraz dodatkowe kanały rany penetrujące do wnętrza ciała. Według biegłych, sprawca dopuścił się dodatkowych uderzeń, bez wyjmowania całego ostrza z ciała. Z tego względu D. C. (1) zaobserwował więcej niż jedno uderzenie nożem. Należy zaznaczyć, że M. C. (1) nie wykluczył zadania uderzenia nożem, zasłaniając się niepamięcią, jednak nie obciążył tą okolicznością żadnego z pozostałych oskarżonych. Z jego relacji, jak i pozostałych oskarżonych wynikało, że był jednym sprawcą pozbawienia życia P. K..

Relacji M. C. (1) odnośnie przyczyny kłótni nie podważyły zeznania pokrzywdzonych, z których wynikało, że P. K. nie prezentował postawy negatywnej wobec obcokrajowców, pracujących w P.. Do zdarzenia doszło po spożyciu alkoholu, P. K. znajdował się pod znacznym jego wpływem, a jak powszechnie wiadomo, osoby nietrzeźwe nieraz zachowują się inaczej niż zwykle. Ponadto jak wcześniej zaznaczono, V. S. (1) potwierdził kłótnię pomiędzy M. C. (1) a ofiarą.

Wersja oskarżonych także znalazła potwierdzenie

w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym. Świadcowie M. K. (2), J. B. (1), T. S. (1), R. J. (1) i A. Z. (1) potwierdzili okoliczności ujawnienia zwłok, w lesie, w okolicy miejscowości Ł. oraz znalezienia roweru. R. P., P. P., M. K. (1), J. K. (1), Z. K. (1), M. K. (1) i B. K. (1) zeznali o zaginięciu P. K. i znalezieniu zwłok. Z protokołu oględzin miejsca zamieszkania oskarżonych oraz badań biologicznych wynika, że ujawniono ślady krwi w domu, na butach D. C. (1) i samochodzie marki f. (...) oraz na siekierze, pochodzącymi od ofiary k. 216-260, 719-730. Oskarżony D. C. (1) nie poprzestał na ujawnieniu faktu ugodzenia nożem ofiary, ale wskazał nóż, którym M. C. (1) ugodził P. K. k. 674-675, 842-843. Świadcowie J. K. (4) i G. B. zeznali na temat samochodu marki f. (...), który drugi z wymienionych osób przejął od oskarżonych po zdarzeniu, wydał policji.

Sąd uwzględnił pozostałe załączone do akt dokumenty, w tym protokoły przeszukania, oględzin rzeczy, w tym siekiery i noża, dokumentację fotograficzną, opinie z badań genetycznych. Także dotyczące oskarżonych, czyli danych osobowych, o karalności. Powyższe dokumenty

		zostały sporządzone i załączone do akt zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego i nie były kwestionowane przez żadną ze stron. W opinii wydanej po przeprowadzonej sekcji zwłok, dokładnie opisano stwierdzone obrażenia ciała u P. K., mechanizm ich powstania oraz skutek. Z przeprowadzonej sekcji zwłok i wydanej na jej podstawie opinii wynika, że wszystkie stwierdzone obrażenia powstały przyżyciowo, zgon mógł nastąpić zarówno na skutek obrażeń głowy, jak i klatki piersiowej.	
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	1, 2, 3	M. C. (1) V. S. (1)

	postępowania zgodna z zarzutem	D. C. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
<p><i>Analizując czyn oskarżonego M. C. (1) w kontekście znamion czasownikowych opisanych w art. 148§1 kk, działaniem podlegającym karnoprawnej ocenie było najpierw zadanie przez niego ciosów siekierą, zarówno częścią ostrą, jak i obuchem, w głowę P. K., z dużą siłą, co w konsekwencji doprowadziło do powstania powyżej opisanych obrażeń ciała, w obrębie głowy. Następnie zadał uderzenie nożem w klatkę piersiową, które poprawiał, nie wyjmując w całości ostrza z ciała ofiary. Obrażenia głowy i klatki piersiowej P. K., powstały przeżyciowo, prowadząc do jego zgonu. M. C. (1) działał sam, pozostali oskarżeni nie brali udziału w pozbawieniu życia P. K.. P. K. był znajomym M. C. (1), z którym wspólnie spożywali alkohol. Ich wcześniejsze relacje były prawidłowe.</i></p>		

Zdarzenie poprzedziła kłótnia pomiędzy ofiarą a M. C. (1), dotycząca wykonywania pracy w Polsce przez obcokrajowców, przy czym obydwaj byli pod znacznym wpływem alkoholu. M. C. (1) działał w wyniku zdenerwowania słowami P. K., będąc pod wpływem alkoholu. Jak słusznie zauważono w orzecznictwie, istnienie zamiaru lub jego brak, powinno być ustalony przede wszystkim na podstawie analizy najbardziej uchwytnych, widocznych elementów zachowania się sprawcy. Do tych zaś należą okoliczności przedmiotowe czynu (jak rodzaj użytego narzędzia, godzenie w ważne dla życia ludzkiego organy ciała, ilość ciosów i ich siła) oraz natury podmiotowej (przyczyny i tło zajścia, osobowość oskarżonego, a więc jego usposobienie, poziom umysłowy, reakcje emocjonalne, zachowanie w stosunku do otoczenia, tło i powody zajścia, zachowanie przed popełnieniem przestępstwa i po jego popełnieniu, stosunek do pokrzywdzonego - wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2002 r, w sprawie II AKa 141/02, OSA 2002/11/79 oraz Sądu

Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13 sierpnia 2013r., w sprawie II AKA 80/13, KZS 2013/9/77). Mając na uwadze powyższe, w szczególności sam przebieg zajścia, sekwencję zdarzeń, które bezpośrednio po sobie następowały, należy przyjąć działanie M. C. (1) z winy umyślnej, w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia P. K.. Oskarżony posłużył się dwoma narzędziami, wyjątkowo niebezpiecznymi dla życia człowieka. Nie poprzestał na jednym uderzeniu, ale zadał kilka, co najmniej cztery siekierą, wszystkie w głowę. Następnie po upadku ofiary na podłogę, kontynuował atak, zadając cios nożem w klatkę piersiową, przy czym, nie wyjmując w całości ostrza, spowodował kolejne kanały rany. Ciosy oskarżony zadał w miejsca gdzie znajdują się istotne dla życia organy. Późniejsze jego działanie polegające na zakryciu zwłok workami foliowymi, wywiezieniu i porzuceniu w odosobnione miejsce, świadczą o próbie ukrycia tej zbrodni. Oskarżeni nie podjęli żadnych czynności ratowniczych, co w świetle działania M. C. (1) i wyglądu ciała ofiary, nie budzi zdziwienia. Obrażenia były rozległe i dotyczyły głowy oraz klatki piersiowej. Oskarżeni nie mieli wątpliwości co do skutku działania M. C.

<p>(1). Oskarżeni V. S. (1) i D. C. (1) podjęli czynności zmierzające do zatarcia śladów zabójstwa dokonanego przez M. C. (1). Razem z nim najpierw umieścili zwłoki w foliowych workach, następnie załadowali do samochodu marki f. (...) wraz z rowerem ofiary. Zwłoki i rower wywieźli M. C. (1) i D. C. (1), porzucając w kompleksie leśnym. Oskarżeni V. S. (1) i D. C. (1) działali wspólnie i w porozumieniu, z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Współdziałali przy tym z M. C. (1). Motywem i celem ich działania było uniknięcie odpowiedzialności karnej przez M. C. (1) za zabójstwo P. K.. Tym samym V. S. (1) i D. C. (1) dopuścili się przestępstwa z art. 239§1 kk.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania	5	V. S. (1) D. C. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
<p>W zakresie czynu z art. 240§1 kk postępowanie umorzono na podstawie art. 17§1 pkt. 4 kpk wobec oskarżonych V. S. (1) i D. C. (1), w związku z wystąpieniem przesłanki z art. 240§3 kk. Powyższy przepis wyklucza ukaranie sprawcy przestępstwa z art. 240§1 kk, czyli zaniechania zawiadomienia organu ścigania o dokonaniu zabójstwa, z obawy przed grożącą mu odpowiedzialnością karną. Chodzi o odpowiedzialność za jakiegokolwiek przestępstwo, czyli także za poplecznictwo (por. wyroki SA w Katowicach II AKa 520/03 z 21.01.2004r., SA w B. z 20.1.2005 r., II AKa 345/04, wyr. SA w Lublinie z 12.10.2006 r., IV KK 247/06, L.).</p> <p>Nie ulega wątpliwości, że zamiarem V. S. (1) i D. C. (1) było uniknięcie odpowiedzialności karnej przez kolegę M. C. (1). W tym celu</p>			

pomogli mu w zatarciu śladów przestępstwa, przez pozbycie się zwłok z miejsca ich zamieszkania. Swoje działania uważali za skuteczne i nawet nie podjęli próby wyjazdu z Polski. Obydwaj oskarżeni mieli pełną świadomość swojego zachowania. Zgłaszając dokonanie zabójstwa przez M. C. (1), automatycznie złożyliby zawiadomienie na siebie samych, chcąc ponieść odpowiedzialność karną za swój czyn. Kontratyp z art. 240§3 kk dotyczy między innymi sytuacji w jakiej znaleźli się V. S. (1) i D. C. (2), którzy mieli świadomość, że w przypadku ujawnienia faktu dokonania zabójstwa przez M. C. (1), będą musieli ponieść konsekwencji karne własnego zachowania. Należy zaznaczyć, że w usuwaniu śladów zbrodni zabójstwa oskarżeni działali z własnej inicjatywy, nie będąc do tego zmuszeni przez M. C. (1).

Powyższych ustaleń nie zmienia fakt przyznania się także do czynu z art. 240§1 kk przez obydwu oskarżonych. Należy uznać, że przyznanie dotyczyło okoliczności związanych z całym zdarzeniem, z tym z faktem niezawiadomienia o popełnieniu zabójstwa przez M. C. (1). Jednakże wobec wystąpienia przesłanki z art. 240§3

kk należało w tej części postępowanie umorzyć.			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. C. (1) V. S. (1) D. C. (1)	1, 2, 3 4		Wymierzając oskarżonym kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk bacząc przy tym, by ich dolegliwość nie przekroczyła stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynów. Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, Sąd brał pod uwagę zarówno podmiotowe, jak i przedmiotowe okoliczności wymienione w art. 115 § 2 kk, w szczególności mając na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności

popelnienia czynu, postać zamiaru oraz motywację.

Oskarżony M. C. (1) dopuścił się zbrodni zabójstwa, działając z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Pozbawił życia osobę dla siebie znaną, kolegę, z którym spożywał alkohol. Nie może tłumaczyć powód kłótni, czyli niewłaściwe zachowanie ofiary, wypominanie wykonywania pracy w Polsce przez obcokrajowców. Do zdarzenia doszło w miejscu pobytu oskarżonych, zaś P. K. był ich gościem, zwłaszcza M. C. (1), z którym się wcześniej znali. Z uwagi na wypowiedzi P. K., M. C. (1) mógł go wyprosić z mieszkania, czy też wyprowadzić. W żadnym wypadku nie może to usprawiedliwiać pozbawienia życia innej osoby, nawet w sytuacji spożycia alkoholu i jego wpływu na działanie oskarżonego. Zachowanie M. C. (1) cechowało się konsekwencją, zmierzającą do pozbawienia życia P. K.. Nie poprzestał na jednym rodzaju ataku, uderzeniach siekierą w głowę, ale kontynuował przez zadanie ciosu nożem w klatkę piersiową, ponawiając uderzenia, bez wyjmowania w całości ostrza noża z ciała ofiary. Oskarżony działał w celu dobiecia

ofiary i upewnienia się co do jego śmierci. Powyższe okoliczności zdarzenia, w połączeniu z późniejszym zachowaniem oskarżonego, polegającym na zacieraniu śladów zbrodni zabójstwa, przemawiają za surowym ukaraniem M. C. (1). Natomiast V. S. (1) i D. C. (1) zacierali ślady zabójstwa w sposób wcześniej przedstawiony, czyli jednego z najcięższych przestępstw. Oskarżeni sami podjęli czynności, bez inicjatywy ze strony M. C. (1). Będąc obecnym przy popełnieniu zabójstwa, mogli poczuć obawę o własne zdrowie i życie. Jednakże M. C. (1) nie podjął przeciwko nim żadnych czynności, które te obawy mogłyby urealnić. Nie zmuszał i nie prosił ich o usunięcie zwłok, uczynili to z własnej inicjatywy.

Ponadto Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonych w Polsce, dobrze ocenianą wykonywaną przez nich pracę.

Z powyższych względów wymierzono kary:

M. C. (1) - 25 lat pozbawienia wolności, V. S. (1) i D. C. (1) - 3 lat pozbawienia wolności

Na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zaliczono oskarżonym okres zatrzymania i tymczasowego

			aresztowania w sprawie od dnia 14.06.2020 r. godz. 15:00.
Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. C. (1)	6, 7		Orzeczono przepadek rzeczy w postaci worków na śmieci i reklamówki, które służyły do zatarcia śladów zabójstwa, ukrycia zwłok. Pozostałe rzeczy zabezpieczone w sprawie zwrócono oskarżonym i pokrzywdzonej R. P., były to telefony, buty, odzież. Natomiast właściciele domu, w którym przebywali oskarżeni, zwrócono siekiere i nóż, gdyż stanowiły jej własność, na co wskazywały wyjaśnienia oskarżonych. Zasądzono od oskarżonych kwoty zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonych, od M. C. (1) w wysokości po 80 000 zł na rzecz rodziców ofiary M. i B. K. (1) i po 40 000 zł na rzecz pozostałych pokrzywdzonych, przy czym kwota ta dotyczyła łącznie małżeństwa R. i P. P.. Natomiast od V. S. (1) i D. C. (1) kwoty po 20 000 zł na rzecz M. i B. K. (1) i po 10 000 zł na rzecz pozostałych pokrzywdzonych, przy czym także kwota
V. S. (1)	8, 9		
D. C. (1)	10		
	11		

ta dotyczyła łącznie małżeństwa R. i P. P.. Sąd uwzględnił wnioski pokrzywdzonych, mając na uwadze ich cierpienia związane z pozbawieniem życia osoby dla nich najbliższej, syna, brata i szwagra. Podkreślić należy dodatkowy stres pokrzywdzonych związany z podjętymi przez oskarżonych czynnościami polegającymi na zacieraniu śladów zabójstwa, ukrycia zwłok w workach na śmieci i porzucenia w lesie wraz z rowerem ofiary. Zróżnicowano wysokość zadośćuczynienia z uwagi na dokonany przez oskarżonych czyn, czyli zabójstwa przez M. C. (1) i poplecznictwa przez V. S. (1) i D. C. (2).

Zasądzono od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonych zwrot poniesionych wydatków w wysokości jednej trzeciej wynagrodzenia pełnomocnika, czyli kwoty 1200 zł. Pełnomocnik wystąpił o zasądzenie powyższej kwoty, wynikającej z przepisów. Tym samym od M. C. (1) zasądzono kwotę 400 zł na rzecz każdego z pokrzywdzonych z wyjątkiem P. P., który nie był reprezentowany przez pełnomocnika. Natomiast od oskarżonych V. S. (1) i D. C. (1) zasądzono kwoty po 200 zł z uwagi na skazanie za jeden z zarzucanych im czynów i

		<p>umorzenie postępowania wobec drugiego czynu.</p> <p>Zasądzono wynagrodzenie dla obrońców oskarżonych z uwzględnieniem okresu śledztwa oraz podatku VAT.</p>
inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
12	<p>Zwolniono oskarżonych od opłaty i kosztów postępowania, mając na uwadze ich trudną sytuację majątkową. Oskarżeni nie posiadają większej kwoty pieniędzy, są obcokrajowcami. Do Polski przyjechali w celach zarobkowych i nie posiadają na terenie naszego kraju majątku. Sąd uwzględnił przy tym wielkość orzeczonych kar pozbawienia wolności oraz</p>	

	zasądzone kwoty na rzecz pokrzywdzonych.	
Podpis		